

«Де ти, сподівана доле...»

Загул Дмитро Юрійович

* * *

Де ти, сподівана доле?
Де ти, надіє свята?
Вже проминають поволі
Ті молодії літа,
Гасну і в'яну поволі,
Серце щоднини болить...
Де ти, сподівана доле? —
Тихо! Бо доленька спить!..
 Де ти, сподівана доле?
 Чом тебе й досі нема?
 Вже наступає поволі
 Добра холодна зима.
 Серце в грудях леденіє,
 Камінь на серці тяжить...
 Де ти. рожева надіє? —
 Тихо! Надія мовчить!..
Де ти, сподівана доле?
Де ти, надіє моя?
Сохну і в'яну поволі...
Вічно скитаюся я.
Щастя не мав я ніколи...
Гаснуть надії мої.
Вже не віднайду я долі,
Не дочекаюсь її!..

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zahul_dmytro_yuriiovych/de_ty_spodivana_dole